

#033

Ondernemende en creatieve Amersfoorters in beeld. Reageren?
Mail naar: ac.redactie@ad.nl of schrijf naar: Grote Koppel 8b, 3813 AA, Amersfoort.

Tweets

Dat toerisme uit Vlaanderen n #Amersfoort toeneemt, wordt bevestigd door @langejanhotel @AfoortseGidsen @Vlas-

akkers.
- @NicodeJongMSc

Ik sta op de Gay Pride Amersfoort. En ja, dat blijkt net zo treurig als het klinkt.
- @lammert

Heerlijk varen op grach-

ten Amersfoort @GayPrideAfrt met @D66Amersfoort Nu feesten op het Hof. Bedankt organisatie.
- @wytsedassen

Hulphond Nederland is op zoek naar gastgezinnen rondom Amersfoort.
- @Hanya62

Martin Bos (51) is de eerste fietskoerier van Amersfoort.

Met zijn eenmanszaak 2Wielkoeriers springt hij elke dag op zijn fiets om van Nijkerkerveen tot Nieuwland en van Vathorst tot Randenbroek pakketjes te bezorgen.

JELLE VEENSTRA

SNEL EN DUURZAAM, koerier OP DE FIETS

Het is snel, duurzaam en typisch Nederlands: de fietskoerier. Hoewel het in grote randsteden een waar fenomeen is, is Martin Bos de enige fietskoerier van Amersfoort. En dat is een zware baan. Per jaar fietst Bos zo'n 15.000 kilometer. Dat komt neer op een gemiddelde van zo'n zeventig kilometer per dag. „Maar er zijn dagen dat ik meer dan honderd kilometer fiets. Als ik dan thuiskom, ben ik echt bekaf.” Hoewel hij getraind is, blijft het volgens Bos zwaar om dagelijks zulke grote afstanden te fietsen. Het beroep van fietskoerier en profwielrenner verschilt dan ook niet zo veel, betoogt hij. „In beide gevallen fiets je voor geld. Alleen verdien ik een beetje minder. Nee, zonder gekheid. Beide beroepen zijn best te vergelijken. Ook ik zit de hele dag op de fiets. Ik rij een alleen stukje zachter...” Dat doet Bos in de volle zon, maar ook in regen, wind of

EIGEN KWEEK

Wie: Martin Bos.
Wat: fietskoerier.
Waar: Amersfoort.

2wielkoeriers.nl

sneeuw. „Om dit werk goed te doen, moet je doorzettingsvermogen hebben, ook bij harde tegenwind, bij regen, bij hitte en kou. Ik schuw de fysieke arbeid niet. Met mijn conditie is niks mis. Ik houd van sporten en vind het heerlijk om te fietsen. Ik heb een diploma en heb leidinggevende functies gehad, maar ik zag het niet meer zitten om de hele week op kantoor te zitten. Ik zocht dus iets wat bij mij past en wat Amersfoort mist. En dat is de fietskoerier.”

▲ Martin Bos: 'Ik zag het niet meer zitten om de hele week op kantoor te zitten.'

FOTO SASKIA BERDENIS
VAN BERLEKOM

'Ik houd van sporten en vind het heerlijk om te fietsen'

Een beroep dat volgens Bos de toekomst heeft. Hij ergert zich dood aan het drukke verkeer. Aan bedrijven die elke dag auto's laten rijden om hun postbus te legen of brieven en pakjes in de stad rond te brengen. Aan de milieuvervuiling van diezelfde auto's en aan de tijdsverspilling van een stadsrit per auto. „Een fietskoerier is snel, schoon en voordelig. Ik stop altijd overal voor de deur en hoef nooit op zoek naar een parkeerplek. Het wordt tijd dat meer bedrijven zich dat gaan beseffen.”

Bos bezorgt in Amersfoort van uiterst noordelijk tot het zuidelijkste adres en in de buitengebieden van Baarn tot Leusden. Voor spoedzendingen garandeert hij bezorging binnen 45 minuten na afhaling. Bij normale bezorging geldt een maximumtijd van drie uur. Inmiddels kent Bos alle straatnamen van Amersfoort uit zijn hoofd en levert hij dagelijks tientallen pakketjes. „Voor kleinere pakjes doe ik mijn gifgroene rugzak om en spring ik op mijn koersfiets.

Voor de grotere leveringen heb ik een bakfiets.”

In die bakfiets vervoert Bos de uiteenlopendste dingen. „Ik rij onder andere voor een apotheek, de gemeente en een slager. De inhoud van de bakfiets verschilt dus elke dag. Eén van de meest bijzondere leveringen was een enorme snijmachine van de slager. Of de keer dat ik negentig kilo vlees in mijn bakfiets had. Wat het ook is, ik probeer het zo snel mogelijk te brengen en dat doe ik vol overgave.”

ENZOFOORT

Nienke Gorter

Tingeling Tureluurs

Mijn hoofd tolt. Ik leg mijn mobieltje neer. Een aardige jongeman heeft me de afgelopen vijf minuten zo veel informatie gegeven dat ik die even op me in moet laten werken. Wat een baan moet dat zijn... het telefonisch verkopen van abonnementen.

De afgelopen week was ik al een paar keer gebeld door *anoniem* en één keer had ik opgenomen, terwijl het helemaal niet uitkwam. De jongeman aan de telefoon vertelde toen dat hij van Vodafone was en zei dat hij later nog weleens terug zou bellen. Dat later was dus net. Het abonnement op mijn iPhone loopt binnenkort af en ik kreeg een brief binnen met de tekst:

‘De speurtocht naar een nieuw abonnement begint.’ Al weken lag de brief op tafel en elke keer dacht ik: ik moet eens op onderzoek uit. Maar om de ene of andere reden was het daar nog niet van gekomen.

Vandaag werd er weer gebeld door *anoniem*. Uitstellen had weinig zin dus ik nam op. De jongen aan de telefoon praatte zo snel dat ik in de vijf

Voor iemand met keuzestress heb ik de keuze relatief snel gemaakt

minuten dat ik aan de lijn was, wel vier keer heb gevraagd of hij het kon herhalen en langzamer kon praten. Zou dat komen, doordat hij hetzelfde riedeltje al honderd keer opgezegd heeft? Had hij een droge strot en kwam het er daarom niet zo lekker uit? Of lag het aan mijn mobieltje, waarover ik net had gezegd dat ik het een prima toestel vond? We hebben samen gekeken naar mijn gemiddelde gebruik en kwamen tot de conclusie dat ik weinig gebruik en dus niet met een peperduur abonnement opgescheept wil zitten. Nee, voor mij zou een sim-only-abonnement voor 15 euro per maand toereikend zijn. Tot op het laatst heb ik getwijfeld. Ik baalde. Waarom had ik niet alvast wat voorwerk gedaan, zodat ik op de hoogte was van andere aanbiedingen? Voor iemand met keuzestress heb ik de keuze re-

latief snel gemaakt, want ik wist dat ik uiteindelijk toch de knoop door moest hakken. Maar wat nu zo gek is: ik heb het gevoel dat ik bedonderd ben. Dat ik er min of meer ingeluisd ben. Vast geheel onterecht. Gelukkig heb ik nog veertien dagen bedenktijd.

► Nienke@ad.nl

